

'Die routine heb ik bij **Saltro** geleerd'

Marjolein Vrencken (21), vierdejaarsstudent in Maastricht, werkte afgelopen zomer bij Saltro, diagnostisch centrum en trombosedienst.

'Mijn collega's waren echte prikgoeroes.' Hanna van de Wetering

Wat hield je zomerbaantje in?

'Ik werkte op een vast prikpunt van Saltro waar mensen of in verband met trombose langskwamen om geprikt te worden, of vanuit de huisarts doorverwezen werden. Bij die prikpost zat ook een verzorgingshuis en één keer per dag ging ik met mijn prikkoffer het verzorgingshuis in om mensen op hun kamer te prikken.'

Van hoeveel mensen nam je dagelijks bloed af?

'In de vakantieperiode is het wat rustiger dan normaal, maar ik prikte op een ochtend toch wel zo'n dertig mensen.'

Voornameelijk ouderen?

'Omdat de huisartsen uit de buurt hun patiënten ook doorverwezen naar ons prikpunt, was het publiek heel divers. Voor de trombosedienst prikte ik wel voornamelijk ouderen, maar er kwamen toch meer jonge mensen dan ik had verwacht.'

Veel angstige patiënten?

'Het viel me echt mee, de hoeveelheid mensen die het vervelend vonden. Wel waren er regelmatig patiënten bang om flauw te vallen, maar daar leer je ook op in te spelen: mensen geruststellen, stoel platleggen, wat te drinken of suiker geven... Ik heb slechts één keer meegemaakt dat iemand echt flauwviel, en dat was juist iemand die van tevoren helemaal niet bang was.'

En hoe waren je collega's?

'De studenten die bij Saltro in dienst waren, werkten voornamelijk op routes en prikten mensen thuis. Ik werkte elke dag met een van de vaste krachten van Saltro. Dat waren echte prikgoeroes die het werk al twintig jaar deden. Hoewel het geen leeftijdsgenoten waren, had ik een echte klik met hen en vond ik het erg gezellig.'

Je hebt de reputatie pijnloos te prikken, wat is je geheim?

'Ik denk kleine stille handjes, die kunnen goed prikken, haha. Nee hoor, de systematiek en de routine erin krijgen, dat heb ik echt bij Saltro geleerd. Maar wat nou het verschil maakt? Ik probeer in ieder geval heel goed te voelen, zodat ik zo precies mogelijk de naald erin kan steken.'

Waarom is dit de leukste bijbaan?

'Bloedprikken komt in het curriculum niet uitgebreid aan bod. Je doet het een keer in het eerste jaar en dat is het dan. Zeker nu ik co-schappen loop, vind ik het heel waardevol dat ik goed kan prikken. Het is een bijbaan die goed bij de studie aansluit, je hebt de hele dag leuk contact met patiënten en het verdient ook nog eens twee keer zoveel als in de horeca! *Ais*



DE BEELDREDAKTIE / JOHN PETERS